

« Ik ben de verrijzenis en het leven »
« Wie in mij gelooft, zal niet sterven in eeuwigheid »

Vroom aandenken aan de heer

Frans CAEKEBEKE

weduwnaar

van

mevrouw Elodie De TANDT

geboren te Letterhoutem op 28 september
1894 en godvruchtig overleden te Zottegem
op 12 april 1982, gesterkt door het H. Sacra-
ment der zieken.

**Ere - postbeambte,
groot - oorlogsinvalid 1914 - 18,
ere - voorzitter N.V.I.**

Oorlog 1914. Zoals zovelen en nauwelijks twintig
jaar oud wordt de Vlaamse boerenzoon Frans
Caekebeke naar het front aan de IJzer gestuurd.
Hij wordt er gekwetst in 1915 en in 1916 en keert
telkens terug tot hij in 1917, 's nachts in het nie-
mandsland bij het vernieuwen van prikkeldraad en
piketten, vanop ongeveer dertig meter door een
mitrailleurkogel wordt getroffen, die hem de
borstkas van voor naar achter doorboort; zijn paar
metgezellen slepen hem stervende tot achter de
frontlijn. De beste medische zorgen van toen hel-
pen zijn sterk gestel er terug bovenop al houdt hij
er een verlamde rechterhand aan over.
Dit laatste trauma heeft zijn levensloop gewijzigd :
't was gedaan met de boerenstiel, hij ging opnieuw
studeren en werd zo opsteller in de postontvangerij
van Zottegem. Hij was echter zo sterk door die

gruwelijke belevissen beïnvloed dat zij, die in
zijn omgeving vertoefden, hem vele malen hoor-
den vertellen over het front, de koude, de ratten,
over rijen gedode soldaten die waren gevallen tij-
dens de opeenvolgende aanvalsgolven....

Toen, na de oorlog, het Nationaal Verbond der
Oorlogsinvaliden werd opgericht kwam hij in het
bestuur van de Zottegemse afdeling en was hij in
de gelegenheid velen met raad en daad bij te staan
om hun rechten, frontstrepen en pensioentjes te
doen uitbetalen.

Diezelfde rol nam hij ook op zich in het bestuur
van het Kristen Syndicaat van de P.T.T.

Wij, zijn kinderen en aanverwanten, zijn met grote
dankbaarheid vervuld voor al het goede dat hij met
zijn taaie volharding heeft verwezenlijkt.

En heeft hij enerzijds veel geleden anderzijds had
hij alle reden om God te danken voor het geluk dat
hij in zijn gezin en familie mocht beleven met zijn
in-goede vrouw en zijn geliefde kinderen. En dat
deed hij ook : jarenlang was hij zanger in het Sint -
Gregoriuskoor van de dekanale kerk en in volle
geloof stond hij zijn dochter José af voor het
missioneringswerk in Kongo.

Dit vroom aandenken aan Frans Caekebeke zou
ons moeten verblijden met de herinnering aan een
gewetensvolle, hardwerkende, trouwe vader en
vriend, die zich een gans leven ten dienste heeft
gesteld van de zijnen en de gemeenschap.

Onze welgemeende dank voor Uw deelne-
ming en Uw gebed.

De families

CAEKEBEKE, DE TANDT, STAUTEMAS.

DE REIAARD